

L' IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGÀ Y XEREMÍES D' UNA SOCIEDAT DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número..... 2 céntims.
 Fòra de Palma "..... 2 1/2 "
 Números atrassats "..... 4 "

Sonarà cada dissapte, si té vent à sa flauta.

S' envian es números à domicili, tant à dins Ciutat com à ses Viles, pagant per adelantat à s'Administració (Cadena de Còrt n.º 11), 1 pesseta à conte de 16 números.

SA RAHÓ Y ES RAHONÉS.

Sant Juan en lo Evangèli de demà mos diu que Cristo-Jesus seguia predicant à n'es seu poble amb aquestes y semblants paraules:

«Qui de vòltros me trobará en pecat?»
 «Si lo que jò vos dich es vè, ¿perque no heu creys?»

«Sa gent de Déu ascolta sa paraula de Déu; y vòltros no l'ascoltau perque no sou de Déu.»

«En veritat vos dich qu'aquell qui ascoltará sa méua doctrina, no morirá jamay.»

Però aquell poble rústich y protèrvo, à falta de rahons per contestá, l'omplia d'impropèris y fins y tot s'arriscava à cuhi reble per apedregarlo.

Mil vuit cents cincuenta anys han passat ja desde qu'axò succechia y encara no s'ha perduda sa llevó d'aquella casta d'enrahonadós, y sovint, sovint, à dins Mallorca mos trobam amb ses matexes.

No es possible predicá la veritat sense qu'es *despreocupats* de mala fè, en llòch d'esposá refleccions ingènues, pegin quatre brams y apedreguin à n'es qui la proclaman.

Vaja per exemple: Un escriptó catòlich, honra de ses lletres balears, net de tota casta de misèria, plè de caritat en vés del pròxim, té es noble coratje de estampá es seu nom baix de ses doctrines de la Veritat, arrancant es desfrès amb à que s'impur materialisme pretén passá per sant y virtuós.

¡Bòna l'haurá feta!

Qualsevol non-èns d'aquests qu'acopan ses oreyes perque no los entrin ses paraules de la Veritat, li replicará amb forsa d'arrieses y pernetjará es sentit comú; y tapantse sa cara amb sa mà esquerra, amb s'altra malavetjerá tirarlí pedres.

Y es malentrañats autors de grosseries estampades, de més à més, encara s'atrevenen à presentarsè tots ufanosos devant sa seu cateyfa de rahonés incrè-

duls, y parodian vilanament ses divines paraules de s'únich Homo-Just que ha vist la terra, ells à si matexos se diuen innocents y s'egargamellan tot cridant.—¡Noltros som es qui tenim sa missió d'illustrá es poble; qui mos escolta à noltros va p'es bon camí!

Però el real Profeta ja los condemná diguent que sa seu boca put com à carn de vas, y que sa seu llenyo sòls se destaxina forjant vitupèris y calúmnies.

¿Los voleu conexe? Mirau amb à qui van y tòst sabreu qui son. No n'hi ha cap d'ells que s'acost à Déu; casi tots tenen venuda sa seu ànima; malanats esclaus del Rey de la mentida, s'irritan y encabotan negant à fòrça de sofismes ses clares veritats que Déu mateix ha revelades.

Emperò quantra sa Rahó Catòlica no hey val tot es podè d'ets enrahonadós més enfurits, y quant més la volen afoná, entre mitx de ses maleytes ones, més la veym que sura.

Axò de llansá sutja à sa cara des sol per apagá sa seu llum, es loqueria; sa mateixa sutja los plou tota demunt, y los fà més cegos. ¡Malanats incrèduls!

Y al contrari: ¡Benaventurats aquells qu'ascoltan ets apostols de la Veritat, perque Déu va dí: «qui los ascolta à ells, à mi m'ascolta!»

Ditxosos tots aquells qu'amb còr humil y sens enrahoná observan sa Doctrina del Señó y la publican per donarlí gloria, perque Ell los va prometre que no morirán eternament! (*)

MOSSEN LLUCH.

(*) Hem acabat sa tasca que mos haviem imposada. Lo pòch qu'hem gosat dí sobre ets Evangelis ha estat en so desitx de fè un bé à n'ets ignorant de bona fè.

A n'aquells que digan qu'aquest no era es llòch de tractá assuntos tan serios, los contestam que cada dia veym diaris molt formals jugant à vèrbes ses còses més sagrades; y vaja un cas per s'altre.

Pòch mos conegueren es qui varen creure que es nostre setmanari sols era per fè riure. A-Déu y à reveure.—M. LL.

LO QU'HAN MESTÉ ES PAGESOS.

II.

Sa nit siguiente, encara es missatges no havien enrevoltat es fòch, y s'Ogué y es Cabassé ja estaven embotonats per acabá à puñades una disputa que tenien entre mans.

OGUÉ.—¿Que no heu entens? Es Battle, encara que sia parent téu, no's més qu'una cubertora des Secretari per tapá es seus embuys. Ja ley dirás que jò heu he dit. Es sòu que li passa la Vila no basta per fè sa fortuna qu'ha feta d'ensá qu'es aquí. Si ells no rob....

Amb axò entrava l'*Onclo Toni* qu'encara vá arribá à temps de sentí part d'aquell escàndol, y amb molta prudència los fè assèure, los doná un cigarro per hom, y los reconciliá fins à darse sa manela.

ONCLO TONI.—Ja heu veys, atlots. Si me torb' un pòch més à vení, anaveu à ferne una de ses vòstres, que tal volta heus hauria costat cara, per una cosa de que ninguns n'haurieu trèt profit. Es rumbo que seguiu en ses vòstres convèrses y disputes no pòt dí res de bò. S'hom may ha de disputá de lo que no sab ni entén, ni ha de dí mal d'es qui no estan presents, per sa rahó de que no's pòden defensá. Es qui marmulan fan es papé des traidors qui-pegan per derrera. D'es marmulá vé es mentí y d'es mentí es no essè homos de bé: y qui no's homo de bé es un miserable. ¿Perque no conversau de còses que sien profitoses à tots y no fassen mal à nigú?

CABASSÉ.—Señó, y de qu'hem de conversá?

ONCLO T.—¿De qué? De sa llaurada qu'heu feta avuy. ¿Voleu que comensem are mateix?

TOTS.—Si, señó.

ONCLO T.—¿Que ja heu passat el rosari?

L'AMO.—No, señó. D'ensá que posaren es cassinos en es poble y hey predicaren aquells ciutadans..... Jò voldria qu'el dimo.....

ONCLO T.—Basta, basta. Atlòts, se-
ñauvós que no més es feyna d'un quart.
Per lo señal . . . . .

Veys, ara ja tenim aquest bé devant.
Es una equivocació grossera creure que
sa llibertat de cultos que vos han pre-
dicada consisteix en no fé oració; enca-
re qu'es cèrt qu'es qui la predican no'n
fan may perque no tenen fé. ¡Si voltros
los coneguesseu com jò, no 'ls escolta-
rieu!

PORQUÉ.—¿Mos vòl di amb que con-
sistex sa llibertat de cultos?

ONCLO T.—Un altre dia vos ho es-
plicaré. Avuy hem de parlá d'un altre
cosa que vos interessa més. ¿Quines con-
dicions ha de tení una llaurada per essé
bona?

L'AMO.—Cabassé, à tu't tòca res-
pondre.

CABASSÉ.—Ha d'essé fonda, no ha de
fé llobes, y sa tèrra ha de quedá girada
de mòdo que sa de demunt vaja devall.

ONCLO T.—Ben dit. ¿Y còm lograrás
tot axò?

CAB.—Amb una arada bona y bestiá
de forsa.

ONCLO T.—Tens rahó. S'arada de que
voltros vos serviu ¿pot fé tot axò?

CAB.—Me parex que sí.

ONCLO T.—¿No has reparat que per
esment qu'hey posis quant llauras ro-
man molta tèrra sense girá demunt de-
vall?

CAB.—Sí, señó; però axò no's pòt re-
mediá, perque dependex de qu'hey ha
tèrra qui's gira dues vegades.

ONCLO T.—Si llevasses s'oreya de s'a-
rada, de sa part esquerra, y llaurasses
voltant, voltant, remediarias aquest de-
fecte; ni tu ni es bestiá passariau tanta
pena; ni rompriau tantes oreyes en sos
batuts que feys pegá à s'arada quant
girau, y l'amo cuhiria més blat, perque
sa tèrra quedaria més ben preparada.

PORQUÉ.—Y té rahó l'*Onclo Toni*. Es
Mèstre de s'escòla deya lo mateix quant
jò hi anava, y una vegada heu fé prová
à n'es fiys de l'amo de son Boira; però
cap d'ells ha seguit es séu consej: tots
llauran còm son pare.

CABASSÉ.—¡Y qu'han de segui! ¡Que
sab es Mèstre! ¿A na que surt llaurá vol-
tant? Vosté, *Onclo Toni* sabrá més lletra
que jò; però de llaurá, no. Ja n'ha co-
ranta que manetx s'arada y no tench
enveja à nigú per fé un solch dret.

ONCLO T.—Ara no tractam de fé solchs
drets. Per axò hey ha regles que tal ve-
gada es Mèstre de s'escòla les sab y tu
no, que bravetjas de cames primes. Nòltros
disputam de trèure una llaurada
milló, amb ménos còst y manco trabay.
Jò 't faré veure qu'es llaurat de Mallorca
no's es milló, ni's més barato, ni's menos
dificultós. ¿Que respondries si jò't digués
qu'Amèrica vatx veure un homo qui
llaurava voltant, seya molt descansat de-
munt s'arada y lletgia un diari que li

deya ò li enseñava es mòdo de fé aquell
trabay més bé y amb manco fatiga?

CABASSÉ.—Que va de broma?

PORQUÉ.—Idò, sent Mili, heu poreu
creure. Es Mèstre mos enseñava estam-
pes amb arades pintades, y demunt una
hey havia un homo assegut qui fumava
amb una pipa. ¡Allò eran dos cavalls
qu'hey tiraven! ¡Bé'n giraven de tèrra!
Feyan més feyna amb un' hora qu'es
vòstro parey amb un dia. També mos
enseñava una màquina de vapor qui llau-
rava sense arada. També....

CABASSÉ.—Si no callas te xaparé es
cap amb aquesta estella. ¿Que sabs tu,
mocós, d' arades ni de llaurá?

PORQUÉ.—Idò, sí. Mos ho esplicava y
altres còses que no'm recordan perque
hey vatx aná pòch. Sempre deya que po-
riem llaurá milló y cuhiriem més blat.

ONCLO T.—Y deya molt bé. Sa des-
gracia está qu'es Mèstres predican y
ningú els escolta, perque's pagesos son
còm Sant Tomas. Heu voleu tocá amb
ses mans. Y còm trescan pòch y estu-
dian manco es séu ram, perque molts
gastan es temps en pòrrors-fuyes, pas-
setjant sa mula ò es cavall, son còm es
cranchs. Ja'n pòren du d'invencions
profitoses, no'n van à veure cap. Axò
de lletgí llibres ò diaris d'Agricultura,
te pòch such; si fos encalentirse es cap
en partits per essé de s'Ajuntament y
sèure en es banch en dia de festa, y
pèrde es temps y sa llavò à ses cases de
la Vila, ja seria altra cosa. Heu de sebre
que à Mallorca serèm pòbres fins que
surtirèm de sa rutina y trabayarèm axí
còm es forastés qui mos fan sa compe-
tència, riguentse de nòltros y tenen ra-
hó. S'arada mallorquina s'ha de per-
feccioná; axò no vol di que totes ses
tèrres s'hajen de llaurá voltant, ni ménos
colcant. Segons ses feynes s'es mes-
té ses eynes. Lo que nòltros tenim, no
es del tot dolent; però pot essé milló, y
hem de procurá qu'heu sia.

Atlots, es hora d'aná à dormí. Fins
demà vespre. ¡Alèrta à comensá ni acaba
ses disputes à puñades! Bòna nit.

Tots.—Bòna nit tenga.

HONOR JUSEP
de Calandria.

MONEDA FALSA QUE A N'EL CEL NO PASSA.

—¿Aynés, que ja estás filant?
Toca: Dexa sa filoua:
Vina à aciarirme sa coua
Y resarém mentres tant.
Convé mirá qualche estona
Per ses animetes nostres...
Si ja has passat la corona,
Podrérem di es sèt Parenostres
De Sant Jusèp.—Tira envant:
Señet, y digues devant.

—Pare nostro, vos qui estau
En tot lo cèl...—Are passa
Na Bèt... ¡Vaja una filassa
Que mostra! ¡Quin vestit blau
Més preciós! Valdria més
Que pagás allá hont deu,
Y no engronsás p'es carrés
Tanta estofa. ¡Bóna creu
Ne deu dú d'ella en Miquèl!
¡Pobret!—...Com se fá en lo cèl.

—Nostro pá de cada dia....
—¡Ca! Es séu homo no es gens bò
Per pentinarli es gran tò....
¿Y que'n dirém de sa fia?
¡Sabs si aquesta botigueta
D'aquí prop pogués parlá!
Sabria enquestes doná
D'ella, y dirmos si va dreta
Com un ganxo ó com un fus.
—De tot mal. Amen Jesus.

—Pare nostro, vos qui estau....
—¡Bona casta d'aná dreta!
Més torta que l'áspsi. ¡Oh fieta!
Ell ja ha arribat à un grau
Que tothom hey té que di.
¡Vaja una coca més blana
Que es sortida na Juana!
¿No t'en vares teme ahí
Des plors que feya? ¡Quin bòl
Més fort!... —Com se fá en lo cèl.

—Nostro pá de cada dia....
—¿Vols di que hi va havé atupada?
¿Y com s'es enamorada
D'aquesta eyna? Més valdria
Que es qui li fá sa traveta
Prengués s'axada en ses mans
Per no viure esquena dreta,
Y dugués pá als séus infants;
Que fam, no'n pòden dú pus.
—De tot mal. Amen Jesus.

—Pare nostro, vos qui estau....
—Es veynats ja'n fan gazetes:
Llogá hi pòden cadiretes
Dia d'encarnat y blau...
¿No'l veres, dilluns passat
Quant vengué devés les nou?
¡Ja'n duya es séu còs de brou!
No s'agontava de gat:
Ple de such fins à sa rèl
Des cabeys.—...Se fá en lo cèl.

—Nostro pá de cada dia....
—¿Has vist? Parlau dels ausents,
Totduna los veys presents....
¡Gès! Na Nò los fá de tia.
¡Quina altre trica-faldetes!
Sa cara de figa flò
Sempre ha fet. ¡Si tu com jò
Conegueses ses braguètes
D' hon es sortit aquest llus!
—De tot mal. Amen Jesus.

—Pare nostro, vos qui estau
En lo cèl....—¡Quins emblavins!
S'han tancat de part de dins.
¿No has sentit rodá sa clau?...
Bé fan. Al manco qui passa
Es nas no s'ha de tapá,

Ni veu sa brutó que hi há
Dins casseua. Fins à plassa
Arriba s'oló de fèl
Que put.—*Com se fà en lo cèl.*

—*Nostro pà de cada dia....*
—Na Bèt ja torna... Una sàrria
En lloc de tanta fanfarria
Milló à son còs li escauria.
¡Ses còses, com se componen!
Ara tòca à sa botiga...
¿La sents? No sé que m'hi diga;
Y es de dedins no responen...
Com que li fassen s'ermús.
—*De tot mal. Amen Jesus.*

—*Pare nostro, vos qui estau....*
—Fan es sort per conveniencia,
No li volen dà llecencia
Perque veja es seu sarau.
De segú l'ha coneuguda
Sa fiya, y no está per rebre:
¡Bòna llebra correguda
Es sortida per no sebre
Si es sa mare!... No hey ha vèl
Anit.—*Com se fà en lo cèl.*

—*Nostro pà de cada dia....*
—¿Y no'm dirás com heu fan
Per podè aná tan en gran,
Y fé tanta mossonia?
¿Has vist, fieta, aquella mà
De tumbagues y anells d'ò?...
¡Gès! J'ha tornat à tocá...
Pareix que li menan pò.
Güep!... Güep!... Ja li lladra es cus.
—*De tot mal. Amen Jesus.*

—*Pare nostro, vos qui estau....*
—¿Com heu fan? Jò no'u sé. Diuen
Males llengos que tots viuen
De sebre tirà bê es dau.
Es cusset, que sents que lladre
No té ses ungles com ells
Y quant lladre, mos diu «lladre.»
D'aquí surten ets anells,
Llensols, vestits, cobricèl,
Y tot.—*Com se fà en lo cèl.*

—*Nostro pà de cada dia....*
—¡Bé! Ells ja'u tréuen des neixe.
Es seu Padri ja va creixe
Dins l'art de la pilleria.
Si no fós perque quant rés
No m'agrada marmulà,
Jò te podria contá
Còses que son de lo més
Farestes... ¡Señó, m'acús!...
—*De tot mal. Amen Jesus.*

—*Pare nostro, vos qui estau....*
—Ja han ubert... Aquí hey há còsa.
Messions gòs que los fà nosa;
Axò ns acabará en pau.
¿Sents quina llenço més fresca?
Tot es veynats ja s'en riuen...
¡Jesus; quines còses diuen!...
Y ell calla. ¡Vaja una bresca
Sense cera y sense mèl
Qu' es ell!—*Com se fà en lo cèl.*

—*Nostro pà de cada dia....*
—S'homó are vé amb una estaca
A cercá sa dona maca,
Y sa seuá hermosa fiya.
¡Ell passa determinat!
Ja n'hi haurá d'esclips y esclops.
¡Ola! Es fas j'hà comensat;
Com que senta ploure cops:
Se donan lleña per l'ús.
—*De tot mal. Amen Jesus.*

—Digués un Crech en un Déu.
—No mos posem amb ningú....
—Després de morts, cadascú
Haurá de dà'l conte seu....
—¡Quin escàndol! ¡Quin bordell!....
—No la podrà capturá....
—Per moltes que ni'n don ell,
Ella hey tornará demà....
—A ca vey no hey ha cus, cus....
—*Perdurable. Amen Jesus.*

—Es Parenostros resats
A Sant Jusep gloriós
Sian perque Déu piadós
Perdon los nostros pecats.
—Ja s'atura en es portal
En Toni es municipal....
—¿Pregunta es renou ahont es?....
—Señoret, noltros resavem
Es temps que mos pentinàvem,
Y no hem vist ni sentit res.

P.

XEREMIADES.

La guèrra que fa à sa Filoxera sa Comissió de defensa establecta per iniciativa particular, ara va més encesa y més resolta que may.

Sa Comissió acordá s'altre dia, qu'una de ses còses més necessaries per sortirne amb la seuá era *fé dobles*, y ha trobat es medi de ferne, proposant à tothom que tenga viñes, que pach sa reduhida cantitat d'una pesseta cada any, per cortada.

Y aquests dies sa Comissió matexa es anada à Manacò y à Felanitx, à veure si acceptavan es seu pla; y es manacorins y felanitxés heu han trobat una cosa molt ben pensada; y la cosa va envant.

Un' hora o altre s'havian de convence es pagesos de lo molt qu'els interessa no deixá entrá s'animaló. ¡Sabs quina diferencia hey va de vendre es ví à dotzé o quinze sous, com aquests anys passats, o vendorlo à devés *coranta*, com l'han pogut vendre enguañy la major part!

—Per aquí, per aquí! Ja val més axò, que empatxarse de política.

Un ignorant coneugut nostro, de geni un poch raro, y molt aficionat à fé estadístiques y números, no ha fet falta cap dia d'aquests à n'es novenari de Sant Jusep, à la Sèu; y de ses obser-

vacions qu'ha fetes, creu porerne treure un estat de ses 1500 personnes qu'ha calculat à uy qu'hey assistexen cada dia, classificantles d'aquesta manera, segons s'intenció que les hi fa assistí:

Persones.

Per vici o poques feynes....devés	300
Gent que may dexa lo que's diu un dia de moda.....devés	200
Estornells jovensans qu'hey van per guaytá y moure ses atlotes, y riurese d'es predicator.....devés	150
Atlotes que à excuses des novenari van à resá à Sant Jusep perque les fassa la gracia d'enviscà un estornell.....devés	333
Mamays y ties qu'hey acompañan ses atlotes, per no dirles que nó.....devés	200
Per aná à sentí cantá Mortales aliento	40
Per fé es novenari amb profit y bona devoció.....devés	277
	1500

No creym qu'aquests càculs sien d'alló més exactes; però, ben mirat, poria essè que no estàssen del tot fòra de lloc.

**

¡Amigo! no tot poreu essè alegrías en aquest mon.

Unes señoress fadrines molt de bé, y molt dònes de ca-séua, tenguérén la setmana passada una desgracia y un distento que cuidá enmalaltirles: han passat es trastorn de veure morí la setmana passada, despues d'una penosa malaltia... ¿may diriau qui?...

—¿Son pare... o sa mare?...—¡Ca!

—¿Un germá... un nebodet?...—¡Tampoch!

—¿Un tio... una cosina?...—¡Manco!

—¿Ydò?...—¡Un moxet, qu'era sa alegria de la casa!!

S'animalet s'en haurá pogut aná de aquest mon, aconhortat. Figuraus que el colgáren ben tapadet, perque suás; el vetláren uns quants vespres; hey feren aná es manescal, qu'apurá es recursos de sa ciencia; y quant es pobre moxet no tengué remey, qu'hagué exhalat el último suspiro, hey aná es fusté de la casa à prenderli mida p' es baulet; llavò l'amortayaren, y el s'en duguérén à enterrá, fent sa llagrimeta, dins un jardí de fòra-porta.

No vos poreu figurá es buyt qu'ha romás à dins la casa.

¡Pòbres señoress! Les陪伴am amb el sentiment.

**

A sa botiga de Can Lassalle, devant Sant Nicolau venen uns rodets amb una veta aplegada plena de números, que serveix per midá es bous y altres bisbes, faxantlos ho p' es còs; y es número

que dona sa midada, diu lo que pesa s' animal.

¡Veys aquí un mèdi de no comprá romana, y ben bò p'es qui han de comprá aquest bestiá!

¡Lo que s' obrin ets enteniments avuy en dia!

**

Derrera es balls de màscara que en temps de derrés dies va doná es Conservatori Balear, are ba tornat emprende es concerts, desque som dins sa corema, y pareix que li ha entrat fòrt ferm s' idèa de sa música *sacra*.

Ydò axí: lo que jò dich sempre: en sa variedat está es gust, y un pòch perhòm en Jordi va à plassa.

**

A una botiga d'es Born, hey mostran fà uns quants dies, un *Degollado parlor*, vòl dí, un cap d' homo qu' está dins un plat demunt una taula, y respon à lo que li demànan.

Sa taula ahont está colocat té ses cames molt primes y pareix que no hi té res devall; però dues criades foravileres qu' hey entraren dijous passat à veure aquell *fenòmeno*, justament haguéren de repará que à n' es *monsiú* qu' heu mostra y fa la llengo, no li venyan ses cames ni es peus, quant cometia es descuyt de passá y traspassá per derrera aquella taula enganadora.

Alerta, alerta: qu' un mentidé ha de tení bon cap; sino, aviat l' ha bollada, fins y tot à n' ets uys de ses criades foravileres.

**

Es qui comandan des Consums aremos han fet à sebre que no farán pagares de dret à n' es fornés y gerrés qu' entren lleña de rama y pinassa per cremá en es forns.

¿Y d' entrá teya, que farán pagá dret?

Hey ha una mala fí de pagesos y ciutadans que los interessa ferm es sebrerhó.

COVERBOS.

Amb axò d' errades d' imprenta, de vegades s' en succeyen de bònes.

Jo no heu he vist; però he sentit contá qu' una vegada, componguent s' anunci d' una comèdia que feyan en es Teatro, titulada *El amor filial ó la pierna de palo*, la cosa anava tan depressa que no hey hagué temps de corregí pròves; y quant tot va estar llist y ets anuncis repartits, es públich se trobá en que s' anunci deya amb lletres ben gròsses que feyan sa comèdia titulada: *El amor de palo ó la pierna filial*.

**

A un sermó de corema que predicavan

à un poble d' es plá, hey assistí un solerich, qu' aquell dia havia anat à vendre dos covos de taronges.

Es sermó era sobre la Passió y Mort; es predicadó era bò, y tothom feya sa llagrimeta, fóra es sollerich, qu' estava tranquil y tot xelest.

Una dòna qu' el repará, li digué:

—¿Y no vos fá plorá es sentí tot axò?

—Germaneta, jò no puch plurá, (respongué es sollerich molt sèrio.)

—¿Que vol dí no poreu plorá?...

—No; perke no som de la parroquia. ¿Ke no 'u cunexeu ke som de vila esterna?

**

—Ja va fé bé el bòn Jesuset (deya un beato,) de posá la mòrt de manera que fos lo derré de tot; perque axí, un homo té temps de deixá arreglades totes ses séues còses!

**

—Quin es es *Pi* més armoniós?—Es *Pi*-ano.

—Y sa *Ma* que fa més nòsa?—Sa *Madastra*.

—Y sa *Cara* més lletja?—Sa *Cara*-bassa.

—Y es *Vi* més relligiós?—Es *Vi*-cari.

—Y s' *Oreya* més saborosa?—S' *Oreyna*-na.

—Y sa *Llet* més feresta?—Sa *Llet*-ja.

—Y es *Cor* més cantadó?—Es *Cor*-ista.

—Y sa *Col* que ja no s' usa?—Sa *Col*-cada.

—Y s' *Aygo* més espiritual?—S' *Aygo*-rident.

**

Un graciós, mirant llegí un bisco, s' esclamava:

—Molt ha de sebre aquest homo!

—Perque heu dius? (li demanaren.)

—Foy! perque vetx que llegeix dues planes amb un pich.

**

—Juan, ¿no'm dexarías quatre duros?

—No, perque es segú qu' estarás à tornarlosme.

—No 'u cregues, Juan,... Mira, idò, dexem mitja unsa, y los te tornaré are mateix.

**

Un pobre vergoñant que no més era cégo, deya à un camarada seu, cego, manxòl, baldat y amb una cama tayada:

—¿Que véns à guañá cada dia?

—Devés quatre ó cinch reals.

—Pòca cosa, fiet, pòca cosa.

—Perque?

—Perque si jò tengués sa sort d' essè tan afollat còm tu, no donaria es méu jornal per manco de mitx duro ó tres pessetes.

**

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—*Hòmo sé qui's creu fà un gran papé, y ben mirat es un gran carroté.*

SEMBLANSES.—1. *En que té olla.*

2. *En que té esponges.*

3. *En que fa mayes.*

4. *En que té esquerdes.*

PROBLEMA ...—5 coloms, 9 cadarneres y 6 gorrions.

ENDEVINAYA.—*Una flga flor.*

LES HAN ENDEVINADES:

Totes:—*P. Llerotram, K. D. T., Pere Pera, Un Sabaté en dilluns, Un Sardiné festetjadis, Un Oficial sense empleo, Un Escola, Papuys y Lau Tibicriste.*

Sis:—*Un forné garrut, Un Músich, M. Ole-crab, Un Balladó, Un Mericano, Agueda, Un Signor Russo, Farineta, Xesch y Pepis.*

Cinch:—*Un Lleg, Filoxera y Macarroni.*
Y tres no més:—*Un Jay, Pere Pexet y Un Catilinero.*

GEROGLIFICH.

VSTNNNTI × D. ATNOPX +

UN COREMÉ.

SEMLANSES.

1. ¿En que s' assembla una guitarra à una llengua?
2. ¿Y s' Ajuntament à n' el Gran Turch?
3. ¿Y es pans à ses nines del Ram?

UN INDIOTÉ.

QUADRAT DE PARAULES.

Omplí aquests pichs amb lletres que llegides per llarch y de través, digan: sa 1.ª retxa, un nom de dòna; sa 2.ª, una cosa propia del jovent; sa 3.ª, una planta; sa 4.ª, un altre nom de dòna, y sa 5.ª, es nom de dues cartes.

TITINOYA.

FUGA DE CONSONANTS.

. A...A.A .A..A .A.A.A...A.

GUIXA.

CAVILACIONS.

1. ¿Qui es que va y vé de Ciutat à Andraitx sense mòurese?
2. ¿Com s' han de posá, dònes lletjes y guapes, per parexe totes iguals?
3. Es metge y sa seuia sia, es potecari y sa seuia dòna, comprenen tots plegats una dotzena de taronges: les se partiren per igual, y los ne tocaren quatre perhòm. ¿Com pòt essè axò?

UN PUNXA ENGEGAT.

ENDEVINAYA.

No som rey y duch corona
No he colcat may à cavall,
Però en sa nit y de dia
Duch ets esperons posats.

X.

(Ses solucions dissapte qui té si som cius.)

ADVERTENCIA.

Aquesta setmana hem tornat estampà es n.º 3 de L'IGNORANCIA, que s' havia acabat y molta gent el demanava. Are qui'n vulga, que vaja à Can Rotger, (Cadena de Cort, n.º 11.)